

Weihnachte fünfunveezig, dat wor jo en ärg schläächte Zigg noch. Mer hät nix zo esse kräge. Do moot mer ald luure, wat do wor.

Ming Mutter un ich sin noh Donrath bei Lohmar gefahre un do ha' mer Streuobs gekräge un kunnten en Spich en ner Kruggfabrik do Marmelad drus maache oder Krugg un han dat op Hellige Ovend fünfunveezig dohingebraht mem Zog.

Ming Mamm säht: "Luur ens op der Fahrplan, wa' mer zoröckkumme!" Ich luure un sage: "Achtzehn Uhr!"

"Jo", säht se, dat pass mer."

Mer hatten unse große Emmer Krugg. Dä hät se met mir zosamme gedrage, denn dä wor schwer. Der Bahnsteig wor leer, kei Leech, kein Lück! Säht ming Mutter: "Wie kumme mer dann jetz noh Hus vun Spich noh Kölle?"

En Zollstock ha' mer domols gewonnt. Säht ming Mutter: "Mer müssen op de Landstroß gonn. Ens kucke, dat uns do einer metnimmp." Ävver domols gov et och noch ganz winnig Autos.

Do kom ene Päädswege, en Kutsch. Die hät uns bes noh Rath-Heumar metgenomme. Da wore mer ad ens do. Vun do fuhren jo die Bahne. Ävver weil Fierdagsverkehr wor, fuhren die och nor stündlich. Ävver mer han dann noch en Bahn kräge, mooten am Rudolphplatz ömsteige en de Zwölf, immer met unsem schwere Emmer zweschen uns. Minge ärme Vatter luurten ad usem Finster un hät gewaadt. Et gov noch kei Handy un nix un mer hatten och kei Telefon zo Hus. Kunnte mer dä jo nit verständige. Dä hät sich große Sorg gemaht. Ävver hä wor dann fruh, wie mer met unsem Emmer Krugg zo Hus wore. Do wor uns Weihnachtsesse met däm Krugg gesechert.

Metzner, Marlies (81): *Hellige Ovend '45*

'vainaxtə ,fʏmʊn'fe:tsɪfɪ dat vɔ jɔ ʔən ʔɛβɪ:lɛ:ɪtə tsɪk nɛx mɛ hɛt nɪks tso ʔɛsə kʁɛ:jə ʔont do mo:t mɛ ʔalt lu:ɐβə vat:ɔ vɔ mɪŋ mʊtɛ ʔʊn ʔɪfɪ sɪn:ɔ 'do:nβa:t bɛɪ 'lo:ma gɛfa:βə ʔʊn do ha_mɛ 'ftʁɔʏʔɔps jɛkβɛ:jə ʔʊn kʊntən ʔɪn ʃpɪfɪ ʔɛn:ɐ 'kʁʊkfa,bʁɪk kʊntɛ mɛ do ,mame'la:t dʁʊs ma:xə ʔodɐ kʁʊk ʔʊn han dat ʔop 'hɛlɪjə ʔɔ:vənt ,fʏmʊn'fe:tsɪfɪ do'hɪnβa:t mem tsox n mɪŋ mam sɛ:t lu:ɐ ʔəns ʔop dɛ 'fa:pla:n va_mɛ tso'βɔk kʊmɛ ʔɪfɪ lu:ɐβə ʔʊn za:βə 'ʔaxtɕɛ:n ʔuɐ ja zɛ:t_sɛ dat pas mɛ ʔʊn mɛ hatən ʔʊnzβə gʁo:sə ʔɛmɛ kʁʊk dɛ_t mit mɪɐ tso'zamɛ jɛdβa:βə dɛn dɛ vɔ ʃvɛ:ɐ ʔʊn dɛ 'ba:nʃtʁɪfɪ vɔ:lɛ ke:n lɛ:ɪ kɛ:n lyk zɛ:t mɪŋ mʊtɛ vɪ kʊm:ɐ dɛn jɛtʃ nɔ hʊs fʊn ʃpɪfɪ nɔ kœlə ʔɛn 'tso:l:ʃtɔk ha_mɛ 'do:mɔls jɛvʊnt zɛ:t mɪŋ mʊtɛ mɛ mʏsə ʔop dɛ 'lantʃtʁɔ:s jɔn ʔəns kʊkɛ dat ʔʊns da ʔɛɪnɛ 'metnɪmp ʔɛvɛ 'do:mɔls jɔ:v_ət ʔox nɔx jantʃ 'vɪŋɪfɪ 'ʔaʊtos ʔɛvɛ do ko:m_ənə 'pɛ:tsva:βə ʔən kʊtʃ ʔʊn dɪ hɛt ʔʊns bes na βa:t 'hɔɪma 'metjənɔmɛ da vɔ:ə mɛ ʔad_ŋs do ʔʊn fʊn do: fuɐβən ja dɪ ba:nə ʔɛvɛ vaɪl 'faɪɛta:xsfɛ,ke:ɐ vɔ: fu:βən dɪ ʔox nɔɐ ʃtʏntlɪfɪ ʔɛvɛ mɛ han dan:ɔx_ən ba:n kʁɛ:jə mo:tən ʔam 'βudɔf,plats ʔʊmʃtʁɪjə ʔɛn dɛ tsvɔlf ʔʊn ʔɪmɛ met ʔʊnsem ʃvɛ:βə ʔɛmɛ tsvɛʃən ʔʊns ʔʊn mɪŋə ʔɛβmɛ fate dɛ lu:ɐtŋ ʔat ʔʊzəm fɪnstɛ ʔʊn hɛt gɛva:t ʔʊn_ət jɔ:f nɔx keɪ 'hɛn:dɪ ʔʊn:ɪks ʔʊn mɛ hatŋ ʔox ke 'tɛlə,fo:n tso hʊs kʊnt mɛ dɛ: ja nɪt fɛ'ʃtɛndɪjə ʔʊn dɛ hɛt_sɪfɪ gʁo:sə zʊβɛɪ jɛma:t ʔɛvɛ ʔɛ vɔ dan fβu: ʔals mɛ med:ɛm ʔʊnzəm ʔɛmɛ kʁʊk tso hʊs vɔ:βə ʔʊnt dat vɔ ʔʊnzɐ 'vainaxts,ʔɛsə med:ɛm kʁʊk jɛzɪfɛt